

ВІРИТИ І ЖИТИ В РАДОСТІ...

Дайва Московічене – професор, завідувача кафедрою холистичної медицини та реабілітації Клайпедського державного університету, практикуючий лікар (Литва) у діалозі з Петром Олар, журналістом Київського прес-клубу (м. Клайпеда)

П.О. В Литві зараз сімейні лікарі і в цілому страхова медицина з кожним днем все більше звертають увагу та проводять профілактику захворювань через реабілітаційні медичні центри, санаторії, а також – професійне інформування громадськості про резерви здоров'я, які в руках кожного...

Д.М. Ми дивимось на людину всебічно. Хворобу потрібно не тільки лікувати, а шукати причину. В Україні також є добрі спеціалісти в цьому напрямку. Я все життя працюю в медицині практичним лікарем, навіть не дивлячись на те, що я професор, я консультую батьків та медперсонал, двічі на тиждень їду в Палангу і там консультую в санаторії Дзінтаріс.

П.О. Я знаю Палангу, як центр реабілітації дітей з вродженими проблемами пересування та майже невилковних дитячих захворювань. Як Вам вдалось зробити Палангу таким центром, куди їдуть батьки з дітьми з всієї Європи?

Д.М. На жаль, ці хвороби неможливо повністювилікувати чи зцілити дитину, ми намагаємось допомогти таким дітям жити нормальним життям. Це – важка хвороба, і так багато проблем сприйняття таких дітей. Необхідно долати у молодих майбутніх лікарів страх чи якусь фобію до таких дітей.

Д.М. У викладачів, вчителів, лікарів завдання – прибрати страхи та фобії. Я особисто вчу своїх студентів, щоб вони бачили в такому пацієнті перш за все людину, яка має право, як і всі, на життя. І як говорила одна мама, я її підтримую, в Литві зроблено багато і ми робимо ще більше, щоб таких бар'єрів не було. Такі діти дуже хороші, вони живуть в іншому просторі і наділені талантами. Вони можуть мати такі ж хвороби, як всі ми, але ми мусимо допомогти в тому порушенні, з яким вони народились, навчити їх жити в такій реальності.

П.О. Які практичні поради ви можете сьогодні надати українським спеціалістам в комплексному лікуванні людини, а головне, в профілактиці та попередженні багатьох хвороб. В наш час існує альтернативна медицина, яка все більше займається профілактикою і попередженням хвороби.

Д.М. Я почну відповідь із запитання, а що таке традиційна медицина, як використовувати в наших умовах досягнення китайських чи корейських медиків. І яка може бути в Литві традиційна і нетрадиційна медицина. В Литві такого поділу не існує. Є поняття медицини як науки, як медицини, що має складову технічних надбань та професіоналізму лікарів.

П.О. В Україні я знаю лікаря, який оперував, був навіть головним лікарем великої лікарні, але настав час, коли він, використовуючи відкриття археологів, інші наукові відкриття істориків, відкрив для себе та своїх

пацієнтів таємницю як лікувались 5-7 тисяч років тому прадавні українці. Він зараз лікує словом, певними вібраціями власного голосу пацієнта.

Д.М. Ми знаємо також багато методів, спілкуємось з китайськими колегами. В медицині все важливе, що допомагає людині позбутися недугу. Я особисто проти всяких експериментів на людині, коли не враховують фізіологію та анатомію конкретної людини. Історію здобуття нею певних недугів. Чим краще ми знаємо людину, її життя, анатомію та фізіологію, тим краще зможемо допомогти не хворіти.

П.О. Ви, як спеціаліст з реабілітації, знаєте і робите це, об'єднуючи цілющі властивості природи, вміння лікарів на попередження захворювань. Зараз забули давню традицію профілакторіїв, санаторіїв та курортів... В останні роки, категорія відпочинку та реабілітації людей стала категорією політичною, її адмініструють відповідно до інтересів бізнесу, а вже потім розглядають як категорію медичну...

Д.М. Ці ресурси природи у нас і у вас великі, але не завжди їх використовують раціонально. Наприклад, Паланга традиційно є здравницею Литви, а така чудова місцевість як Нерінга і невеличкі містечка на Куршській косі відходять на другий план. Причиною є заборона реконструкцій та будівництва нових здравниць. А старі не відповідають сучасним вимогам. Проблема ще в тому, що високі ціни роблять цей лікувальний рай місцем для багатих. Тут стараються вибрати всі можливі резерви, зібрати максимум коштів за проживання, роблять цю місцевість сезонно стихійною зоною відпочинку. А далі – дев'ять місяців забуття та сплячки, щоб влітку розпочати новий бум.

Д.М. Мабуть ще велике значення має відсутність моста на косу, а також влітку досить високі ціни за екологію, слабка медична інфраструктура, зовсім відсутнє лікувальне харчування, послуги можливих процедур з фізіотерапії мають тільки можливе використання коси, його населених пунктів, як спальних територій на короткий час...

П.О. Такі проблеми зустрічаються в країнах пострадянських, де все державне постарались зруйнувати, а нове будують не швидко. Велике значення має також інформування людей про можливості.

Д.М. Головне, віра в те, що тут, на узбережжі Балтійського моря, а для когось ближче Чорне море, є та здравниця природи і професіоналів медицини, які допоможуть саме тобі жити в радості і здоров'ї, разом можемо подолати навіть серйозні недуги. За короткий час, як зараз заряджають акумулятори електромобілів, ви зможете зарядити свій організм чистим повітрям, цілющою водою, настроюйте, як струни, тонкі матерії вашого тіла, а головне – здобудете найкращий рецепт для всіх часів і такий, що не пошкодить кожному з Вас... Все просто – відпочивайте... Вірте і живіть в Радості.

*Діалог провів Петро Олар,
журналіст Київського прес-клубу
(Клайпеда, Литва)*